

## ברוריה

### 1. קידושין פא.

רבי מאיר הוה מתלוצץ בעוברי עבירה. יומא חד, אידמי ליה שטן כאיתתא בהך גיסא דנהרא. לא הוה מברא; נקט מצרא וקא עבר. כי מטא פלגא מצרא, שבקיה. אמר: אי לאו דקא מכרזי ברקיעא "הזהרו בר' מאיר ותורתו", שויתיה לדמך תרתי מעי.

### 2. עירובין נג:

רבי יוסי הגלילי הוה קא אזיל באורחא. אשכחה לברוריה. אמר לה: באיזו דרך נלך ללוד? אמרה ליה: גלילי שוטה! לא כך אמרו חכמים "אל תרבה שיחה עם האשה"?! היה לך לומר "באיזה ללוד"!

### 3. עירובין נג:

ברוריה אשכחתייה לההוא תלמידא דהוה קא גריס בלחשיה. בטשה ביה. אמרה ליה: לא כך כתוב "ערוכה בכל ושמרה" (שמואל ב' כ"ג)? אם ערוכה ברמ"ח אברים שלך - משתמרת, ואם לאו - אינה משתמרת.

### 4. ברכות י.

אמר לה ההוא מינא לברוריא: כתיב "רני עקרה לא ילדה" - משום דלא ילדה, רני? אמרה ליה: שטיא! שפיל לסיפיה דקרא, דכתיב "כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר ה'". אלא מאי "עקרה לא ילדה"? רני כנסת ישראל, שדומה לאשה עקרה שלא ילדה בנים לגיהנם כותייכו.

### 5. ברכות י.

הנהו בריוני (במדרש תהלים קד: ההוא מין) דהוו בשבבותיה דרבי מאיר והוו קא מצערו ליה טובא. הוה קא בעי רבי מאיר רחמי עלויהו כי היכי דלימותו (בכ"י מינכין: שמתיהו בעא לאבדינהו). אמרה ליה ברוריא דביתהו: מאי דעתך? משום דכתיב {תהלים ק"ד} "יתמו חטאים"?! מי כתיב "חוטאים"? "חטאים" כתיב! ועוד, שפיל לסיפיה דקרא - "ורשעים עוד אינם". כיון דיתמו חטאים, ורשעים עוד אינם? אלא בעי רחמי עלויהו דלהדרו בתשובה, ורשעים עוד אינם. בעא רחמי עלויהו והדרו בתשובה.

### 6. ילקוט שמעוני משלי רמש תתקסד

ד"א אשת חיל מי ימצא - אמרו: מעשה היה בר' מאיר שהיה יושב במנחה בשבת ודורש ומתו שני בניו. מה עשתה אמן? הניחה שניהם על המטה ופירשה סדין עליהם. במוצאי שבת בא רבי מאיר מבית המדרש. אמר לה: היכן שני בני? אמרה לו: לבית המדרש הלכו. אמרו לה: צפיתי בבית המדרש ולא ראיתם. נתנה לו הכוס של הבדלה, והבדיל, וחזר ואמר לה: היכן שני בני?

אמרה לו פעמים: שהלכו למקום פלוני ועכשו הם באים.  
הקריבה לפניו לאכול. לאחר שאכל, אמרה לו: רבי, שאלה יש לי לשאול.  
א"ל: אמרי שאלתך.

אמר לו: רבי, קודם היום בא אחד ונתן לי פקדון, ועכשו בא ליטול. אחזיר לו, או לאו?  
אמר לה: בתי, מי שיש לו פקדון אינו צריך להחזיר לרבו?  
אמרה לו: חוץ מדעתך לא הייתי מחזרת אותו.

מה עשתה? תפשה אותו בידו, והעלהו לחדר, והקריבה אותו למטה. נטלה הסדין מעליהם וראה שניהם מתים מונחים על המטה. התחיל בוכה ואומר: בני בני, רבי רבי - בני בדרך ארץ, ורבי שהיו מאירין עיני בתורתן.  
באותה שעה אמרה ליה: רבי, לא כך אמרת לי שאנו צריכין להחזיר פקדון לרבו? כך "ה' נתן וה' לקח; יהי שם ה' מבורך".  
א"ר חנינא: בדבר זה נחמתו ונתישבה דעתו, לכך נאמר "אשת חיל מי ימצא".

#### 7. פסחים סב:

רבי שמלאי אתא לקמיה דרבי יוחנן, אמר ליה: ניתני לי מר ספר יוחסין. - אמר ליה: מהיכן את? - אמר ליה: מלוד. - והיכן מותבך? - בנהרדעא. אמר ליה: אין נידונין לא ללודים ולא לנהרדעים, וכל שכן דאת מלוד ומותבך בנהרדעא. כפייה וארצי. אמר ליה: ניתנייה בשלשה ירחי. שקל קלא פתק ביה.  
אמר ליה: ומה ברוריה דביתהו דרבי מאיר, ברתייה דרבי חנניה בן תרדיון, דתניא תלת מאה שמעתתא ביומא משלש מאה רבוותא - ואפילו הכי לא יצתה ידי חובתה בתלת שנין, ואת אמרת בתלתא ירחי?

#### 8. תוספתא מסכת כלים (צוקרמאנדל) ד:ז

תנור . . . מאימתי טהרתו?

אמר ר' חלפתא איש כפר חנניא: אני שאלתי את שמעון בן חנניא, ששאל את בנו של ר' חנניא בן תרדיון, ואמר: משיסיענו ממקומו, ובתו אומרת: משיפשט את חלוקן.  
כשנאמרו דברים לפני ר' יהודה בן בבא, אמר: יפה אמרה בתו מבנו: